

ለሚጠራጠር እግዚአብሔር መልስ አለው

አስደናቂው የእግዚአብሔር ጸጋ

ክርስቶስ ቀደም ሲል ለአሥሩ ደቀ መዛሙርቱ እራሱን እንደ ገለጸው እንደ ገና ቶማስ ባለበት ለሁለተኛ ጊዜ እራሱን ገለጸ። ልክ ቶማስ በፈለገውና በጠየቀው ዓይነት ኢየሱስ መጥቶ በመከላከታቸው ቆመና “ሰላም ለእናንተ ይሁን!” አላቸው። ቶማስንም “ጣትህን ወዲህ አምጣናን እጅጅን እይ፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ ውስጥ አግባው፤ እመን እንጂ እመነተ ቢስ አትሁን?” አለው። የሚያስደንቀው ቶማስ ባለማመኑ ምክንያት አንድም የግሳጼ ቃል አላሰማውም። ባለማመኑ ምክንያት ከሃዋርያት አገል ግሎቴ አላሰናበተውም ወይንም አዕምሮውን የሚያነቃነቅ እምነትን በሚመለከት ላይ ሰፊ የሥነ-መለኮት ዲስኩር አላደርገለትም። ቶማስን ልክ በነበረበት ደረጃ እንዳለ ተቀበለው። ይህም ጸጋው ምን ያህል አስደናቂ መሆኑን ያሳያልና። ቶማስ የክርስቶስን ትንሿን የክብሩን ጭላንጭል ሲመለከት ወዲያው “ጌታዬ! አምላኬ!” ሲል ጮኸ። ክርስቶስ ቶማስን “ጣትህን አምጣና ንካ” ይበለው እንጂ ቶማስ ቀደም ሲል እንዳለው ለማረጋገጥ በእጁ መንካት አለመንካቱን መጽሐፍ ቅዱስ አይናገርም። ኢየሱስን በዚያ ሥፍራ ማየቱ ብቻ በቂ ስለ ነበር ወዲያው ጥርጣሬው ጠፋለትና በሕይወቱ ሁለት ነገር አረጋገጠ።

ሀ) የክርስቶስን ጌትነት አረጋገጠ

“ጌታዬ” ሲል ጮኸ። ይህን ሲል “ልታዘዝ ልግዛልህ የሚገባህ ጌታ ነህ” ማለቱ ነበር። ቀደም ሲል በጥርጣሬው ምክንያት የነበረው አለመታዘዝ ኢየሱስን በማየት ስለ ጠፋ በሙሉ ልቡ የምታዘዘው መሆኑን በተናገረው ቃል አረጋገጠ። አማኝ ባለማመን ምክንያት ጌታውን እንዳይታዘዝና ፈቃዱን እንዳይከተል ይሆናል።

ለ) የክርስቶስን አምላካነት አረጋገጠ

ቀጥሎም “አምላኬ” ብሎ ሲጮኸ “ልታመንብህ ላምንብህ የምትገባ አምላክ አንተ ነህ” ማለቱ ነበር። ቀደም ሲል “ማመን አልችልም” ያለውን አምላክ አሁን በሙሉ ልቡ ተቀበለው። የቶማስን አለማመን ሊያጠፋለት የቻለው ምን ይሆን? ክርስቶስን በቅርብ ሆኖ ማየት በመቻሉ ነው። አማኝ ሁልጊዜ ምንም ዓይነት ጥርጣሬ የለውም ማለት አይደለም። አልፎ አልፎ በራሱ አስተሳሰብና ግምት ሲሳብ የእግዚአብሔርን ኃይልና አቅም ውስን ያደርገዋል። ጥርጣሬውንና አለማመኑን ለብዙ ጊዜ በውስጡ ለመያዝ ከመረጠ፣ ጥርጣሬው ያድጋል እንጂ ወደ እምነት አይደርስም። ከዚህ ይልቅ አለማመኑንና ጥርጣሬውን ወደ እራሱ ወደ ክርስቶስ ይዞ ከቀረበ የክርስቶስ የክብሩ ነጸብራቅ ያበራበትና በውስጡ ያለው ጨለማ ይገፈፍለታል። አማኝ የክርስቶስ አዕምሮ ሲኖረውና የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት ሲይዝ፣ ከአምላኩ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ይኖረዋል። ያኔም ጨለማ የሆነው ጥርጣሬው ይጠፋና አምላኩን “አምላኬና ጌታዬ!” ሲል ይጠራዋል።

የክርስቲያን እለታዊ የእምነት ልምምድ

በቅጡ አይገንዘበው እንጂ ሰው ያለእምነት መኖር አይችልም። የመኪና መንገድ ለማቋረጥ ፎቅ በኤሊቬተር (ፎቅ መውጫ) ለመውጣት፣ መርዝ ይኖርበታል ብሎ ሳይፈሩ ሆቴል ቤት ገብቶ ለመብላት እምነትን ይጠይቃል። ሰው በየቀኑ እምነትን እየተለማመደ ይኑር እንጂ በአማኝ ሕይወት ውስጥ ትልቁ ችግር በእምነት መኖር ነው። እግዚአብሔር ይዘጋጃልንን በረከት ለመቀበል እምነታችንን በየእለቱ እንዴት በሥራ ላይ ማዋል እንችላለን? እምነትን በሕይወታቸው ከተለማመዱት የጥንት ሰዎች መካከል አንደኛው ሐዋርያው ጴጥሮስ ነው። ጴጥሮስ እምነቱን እንዴት በሥራ ላይ እንዳዋለው ከልምምዶቹ መካከል እስቲ ሁለቱን እንመልከት። አንድ ጊዜ ጴጥሮስ ከሌሎች አሳዳጊዎች ጋር ሆኖ ሌሊቱን ሙሉ ዓሳ ለማጥመድ ሞክሮ ምንም አላገኘም ነበር። ተስፋ በቆረጠበት ሰዓት ክርስቶስ መጥቶ “መረብህን ወደ ጥልቁ ጣለው” ሲል አዘዘው። ጴጥሮስ ክርስቶስ እንዳዘዘው መረቡን ወደ ጥልቁ ወዲያው እንዳልጣለው እንገምታለን። ይህ ትዕዛዝ በሥራ ላይ ከመዋሉ በፊት በጴጥሮስ አዕምሮ ስሜትና ፈቃድ ውስጥ ይህ ሃሳብ ተፈትኗል።

አዕምሮው፣ ኢየሱስ “መረብህን ጣል” ካለበት ሥፍራ ከዚህ በፊት ጥሎ ምንም እንዳላገኘ ያውቃል። ስሜቱ፣ ብዙ ልምምድ ያለው ዓሳ አጥማጅ ሆኖ ሌላ ሰው ያውም በዓሳ ማጥመድ ሥራ ተሠማርቶ የማይወቅ ሰው “አድርገው” ሲለው ማድረግ ሌሎች ምን ይሉኛል ብሎ ሳይፈራ አይቀርም። ፈቃዱ፣ ክርስቶስ አድርገው ያለውን ነገር ያደርጋል ወይንስ አያደርግም? በሥጋ ጴጥሮስ ለማድረግ የሚፈቅደው ነገር አይደለም።

ይሁን እንጂ “አንተ ብቻ ስላልክ አደርገዋለሁ” አለ። ይህን ሲል “ሃሳቡን አዕምሮዬ ባይቀበለውም፣ ስሜቱ ባይደግፈውም፣ ለማድረግ ፈቃደኛ ባልሆንም አንተ ስላልክ ብቻ አደርገዋለሁ” (ሉቃ. 5፣7) ማለቱ ነው። ጴጥሮስ በየእለቱ እምነትን እየተለማመደ ሄደ። በሌላ ጊዜ ጴጥሮስ ከሌሎች ደቀ መዛሙርት ጋር ሳለ የነበሩበትን መርከብ ማዕበል በሚያናወጥበት ወቅት ኢየሱስ በውሃ ላይ እየተራመደ ወደ እነርሱ ሲመጣ አይቶት “ጌታ ሆይ አንተ ከሆንክ በውሃው ላይ እየተራመድኩ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ” አለው (ማቴ. 14፣28)። ጴጥሮስ እንደ በፊቱ ለማመን አልተቸገረም። ኢየሱስም የጴጥሮስን እምነት አይቶ “ና” ብሎ ጠራው። ጴጥሮስም እምነቱን በተግባር ለማዋል በውሃው ላይ መራመድ ጀመረ። ስለዚህ እምነት ኃይማኖት በሥራ ላይ ማዋል ነው።

እምነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ ላይ የተመሠረተ ነው። አማኝ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እምነቱ ሊሠራ አይችልም። “ማንኛውንም ነገር እንደ እራሱ ፈቃድ ብንለምን እንደሚሰማን እርግጠኞች ነን፤ ስለዚህ በእግዚአብሔር ፊት ድፍረት አለን። የምንለምነውን ሁሉ እንደሚሰማን ካወቅን ከእርሱ የምንለምነውን ሁሉ አሁኑኑ እንደምንቀበል እናውቃለን” (1ኛ ዮሐ 5፣14-15)። ዮሐንስ ሊነግረን የሞከረው እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መጠየቅ መብታችን እንደ ሆነ ነው። መሸነፋችን ተስፋ መቁረጫችን ወይም አሸናፊ ሕይወት መኖር መቻላችን የሚያተኩረው በእምነታችን ላይ ነው። ጳውሎስ “እምነት ከመሰማት ነው፤ መሰማትም ከእግዚአብሔር ቃል ነው” (ሮሜ 10፣17) ይላል። የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ የሚነግረን ሕያው ቃል (ሎጎስ) በአማኝ ልብ ውስጥ ያለ በመሆኑ ደስ ይለናል። “አብ በወልድ ምክንያት እንዲከብር በሰማ የምትለምኑትን ሁሉ አደርግላችኋለሁ። ማንኛውንም ነገር በሰማ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ” (ዮሐ 14፣13-14) ይላል።

.....
በሚቀጥለው ክፍል እንከንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።